

Isabella Broom
Tusind stjerner og dig
393 sider
Turbulenz

Der er noget lækker østerlandsk, eksotisk, ja på en vis måde ligefrem spirituelt over bogen her. Man fornemmer på nogle måder, at man lever på et lys og bevæger sig i tid og rum. Hvad siger I til en poesi som den her:

If I should die
And loose the fight
Chase out the darkness
Seek only the light☐

Klasse, ikke. Man bliver i godt humør, håbeful, fortrøstningsfuld. SÅ store er ens problemer altså heller ikke . . .

Hovedpersonen Alice har besluttet sig for at tage til Shri Lanka for at give den et sidste skud eventyr, før hun bosætter sig med sin mangeårige kæreste. Så er det lige, at ude i det fremmede falder hun for en fyr, der overhovedet ikke er på jagt efter kærligheden. Han er mere på jagt efter at rende hornene af sig og slå sig løs.

Og så er der lagt op til et drama. For de to mennesker klikker bare så romantisk, eventyrligt, som man næsten kun finder det én gang i livet.

Nu skal Alice tage en beslutning ; vil hun forfølge eventyret, eller vil hun følge sin beslutning om at vende hjem til England og gifte sig med sin Richard,

På hver deres måde udkæmper de to en kamp. Alice med sin perfektionisme, Max med det handicap han pådrog sig som kæmpende i Afghanistan.

Isabella Broom har fat i noget rigtig godt i skrivestilen; hun kommer godt omkring emnet tryghed kontra smeltende romantisk eventyrlighed, som vi alle kan forholde os til. Og så endevender hun den granskning, Alice har med sig selv, og som vi sagtens kan nikke genkendende til: Skal-skal ikke.

Sproget kan nu og da virke lettere teatralsk og ikke helt mundret. Det kan man blive lidt ør at, det sker, at samme sætning skal læses to gange for at finde meningen med den. Men kan man leve med det, så er der masser at referere til i sit eget liv. Som for de flestes vedkommende nu og da består af svære valg, udfordringer, handicaps eller behov, man ikke anede, man havde.